

Madam ježibaba

Pohádkové dobrodružství
s angličtinou

Zuzana Csontosová

ilustrovala Katarína Ilkovičová

FRAGMENT

Madam ježibaba

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Zuzana Csontosová
Madam ježibaba – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Zuzana Csontosová

Madam ježibaba

cup of tea/coffee

teapot

milk

sugar

chocolate
biscuit

blueberry
muffin

cheesecake

apple pie

Would you like
a cup of tea/coffee?

Yes, please!
No, thank you!

Zuzana Csontosová

Madam ježibaba

Pohádkové dobrodružství
s angličtinou

Ilustrovala Katarína Ilkovičová

FRAGMENT

Za pomoc při tvorbě této knihy bych ráda poděkovala svým dětem Markétce a Albertovi, Kataríně a Andree Šedíkovým a Kerence McFrederickové.

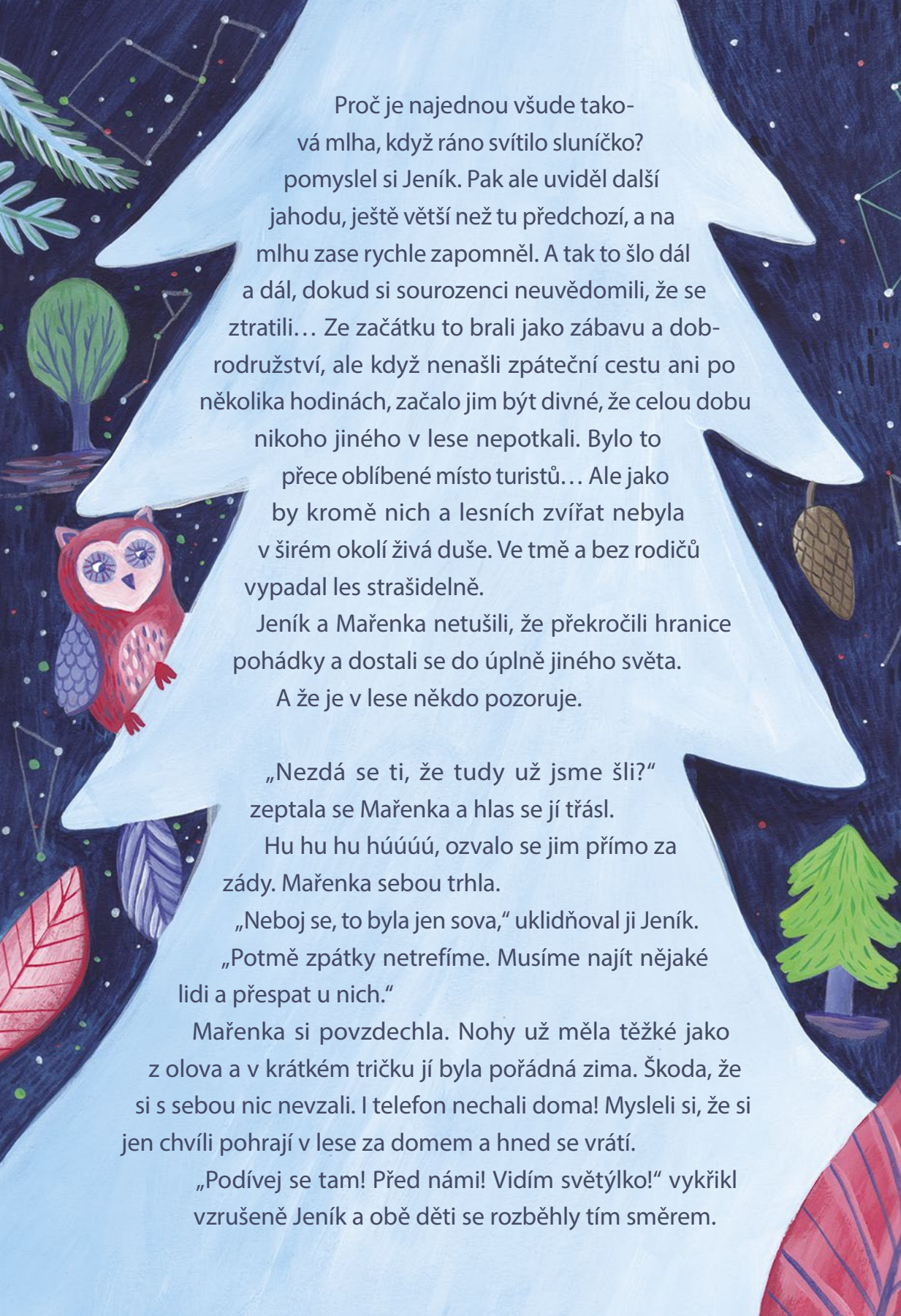

Začaly prázdniny

Tohle je příběh o dnešních dětech, které vypadají podobně jako vy a vaši kamarádi. A i když vám jejich jména Jeník a Mařenka jistě připomenou starou známou pohádku, jejich tatínek neštípal dříví a oni se neztratili v lese s proutěným košíkem.

Vše začalo v prvním červencovém týdnu, kdy se děti konečně dočkaly vytoužených prázdnin. Určitě to znáte – celý rok vás maminka budí, abyste vstávali, protože jinak zmeškáte školu, ale když přijdou prázdniny, vůbec se vám ráno nechce spát! A tak to bylo i s Jeníkem a Mařenkou. Ale protože je nebavilo hrát doma pořád dokola ty samé hry a rodiče je nenechali vysedávat u počítače, rychle se začali nudit. Naštěstí bydleli na kraji města, na konci ulice, a hned za jejich domem začínal les. Takže se hned ráno oblékli, nazuli si tenisky a vyběhli zadní brankou ze zahrady. Les voněl borovým jehličím a bylo to místo, kde se žádné dítě nemohlo nudit.

„Podívej, snídaně!“ vykřikla nadšeně Mařenka a vložila si do pusy velkou šťavnatou jahodu. Vedle ní našli další a pak ještě jednu... Jahody byly stále větší, červenější a sladší, takže si děti ani nevšimly, že sešly z cesty.

Proč je najednou všude taková mlha, když ráno svítilo sluníčko? pomyslel si Jeník. Pak ale uviděl další jahodu, ještě větší než tu předchozí, a na mlhu zase rychle zapomněl. A tak to šlo dál a dál, dokud si sourozenci neuvědomili, že se ztratili... Ze začátku to brali jako zábavu a dobrodružství, ale když nenašli zpáteční cestu ani po několika hodinách, začalo jim být divné, že celou dobu nikoho jiného v lese nepotkali. Bylo to přece oblíbené místo turistů... Ale jako by kromě nich a lesních zvířat nebyla v širém okolí živá duše. Ve tmě a bez rodičů vypadal les strašidelně.

Jeník a Mařenka netušili, že překročili hranice pohádky a dostali se do úplně jiného světa.

A že je v lese někdo pozoruje.

„Nezdá se ti, že tudy už jsme šli?“ zeptala se Mařenka a hlas se jí třásl.

Hu hu hu húúúú, ozvalo se jim přímo za zády. Mařenka sebou trhla.

„Neboj se, to byla jen sova,“ uklidňoval ji Jeník.

„Potmě zpátky netrefíme. Musíme najít nějaké lidi a přespat u nich.“

Mařenka si povzdechla. Nohy už měla těžké jako z olova a v krátkém tričku jí byla pořádná zima. Škoda, že si s sebou nic nevzali. I telefon nechali doma! Mysleli si, že si jen chvíli pohrají v lese za domem a hned se vrátí.

„Podívej se tam! Před námi! Vidím světýlko!“ vykřikl vzrušeně Jeník a obě děti se rozběhly tím směrem.

